

POLKA „TŪPT“

*Parodė Albina Petrauskienė, g. 1910 m., gyv. Juodžiūnų k., Kupiškio r.
Užrašė R. Ambrozaitytė 1985 m.*

Tai šmaikšus, žaidybiškas paprasčiausios polkos variantas, labai tinkantis jaunimui. „Kartais nuobodžiaujujantys muzikantai susitardavo paerzinti šokėjus ir, grodami bet kokią polkos melodiją, pradėdavo netikėčiausiose vietose stabčioti. O toks sustojimas pagal išankstinį susitarimą reikšdavo, kad muzikai staiga nutrūkus, visi šokėjai turi greitai atsitūpti. Tuo pat rasdavosi ir savanoris stebėtojas, kuris laiku nepritūpusiuosius galėjo pašalinti iš šokio. Šitaip šokant jau tapdavo svarbu kuo ilgiau „neiškristi“. Ilgiausiai „išsilaikę“ būdavo skelbiami geriausiai šokėjais”.

Pasak pateikėjos, kartais iš anksto susitardavo, ką šokėjams reikės padaryti staiga sustojus muzikai. Be pritūpimo, tai galėjo būti ir du supliaukšėjimai rankomis priešais save, ir partnerio pakeitimas, ir netgi merginos pakėlimas ant rankų.

*Panašią polką parodė ir Uršulė Damonskienė, g. 1907 m., gyv.
Kontenių k., Telšių r.*

Ji tokią polką vadino „Polka su pritūpka“. Ir ši pateikėja pasakoja, kad tai buvęs labai smagus, azartiškas šokis, ypač mėgstamas jaunimo vakaruškose.

Grojama bet kokia polka